

КАНДИДАТЫ ВИЗВАЛЕНАГА НАРОДА

Броха Гуталевіч

Дзень уставаў па горах. Пу- завулі Баранавіч былі яшчэ пу- Навольна прасяліліся ад драматы- няя домі. Высокае неба было ста чыстым. У гэты ранішні час ішлі поруч два чалавекі — 18-гадовага Броха і яе таварыш па папалою, юнак імя маўліва, пагнужаныя думы. Яны атрымалі першае паразанне — расаўсюзіць рэво- люты лістоўкі. На душы не было ніякай толькі новавасная радасць. Шыраюцца па дварах, завулках і х, Броха то накліць лістоўку па то пасуе не па хазеры хона а, то, быццам выпалкова, кіне, яе. Час ад часу на шляху сустра- каючынікі ў формах, паліцэйскія, стыва сходаў і з гратура, уту- дарогу, і толькі на момант агля- ці не сочыць за ёй. вечах на шляху сустраўся тава- паветамі, што той юнак, з якім ішла раніца, затрыман і арышто- вуты асцярожнай. Броха.

Фёдар Вашчылка

Узатары Фёдара Міхайлавіча Ва- а ў першыя дні прыходу Чырвонай арміі і некалькі байцоў. Сталенныя пераходаў, байны быстра засыпалі. Фёдар Міхайлавіч і яго жонка не мізкоўна заснулі. Час-ад-часу яны лі на вуліцы паглядзець ці няма людзей. У горадзе яшчэ было імя і многа ворагаў блукала на- А гэтыя байцы, што сільна у ло- ажай для Вашчылка, чым само яго — Слэп-бы лялі—сказаў пайтрук. Нічога, алкаў Фёдар Міхайлавіч, вы добра ашачылі. Ма а па той ночы, да світанца пят- задуюшча гутарка гаспадарка в- аго гошыні. Пайтрук і байцы алі аб совецкай краіне, аб гара- калгасцах. Вы расказваеце і ў вас, я ведаю, то расказваеце, — у радуменні Фёдар Вашчылка. — Я беларус, чужы халіў на нашай працоў- дарускай зямлі. Проста нікуды не аду... Нек расказаў звычайную бігра- дарускага селяніна, жыўшага пад польскіх панюў. Сын батрака з північавы Новамыскага раёна, пачынаў пайшоў на заробкі, ка- лозьжы, потым наступіў на леса- завод чорнаробам.

ЗАРЭГІСТРАВАН ПЕРШЫ КАЛГАС

У кабінет старшыні Гроднен- райвыканкома ўвайшла група сялян іна — працэнтнікі новаарганіза- калгаса. Яны прыходзілі на зася- прэзійскага раівыканкома, каб за- павіць свой калгас і падпісаць ста- нскагаспадарчай арнеі. Шымя калгаса Антон Салей уручыў ініі РРБ патачка агуднага схода, аўнаважваў з'явіўшыся на зася- падпісанне статут калгаснага жп- у дзень людзі вёскі і арганіза- ннага калгаса ў раёне: тт. Раіса Аляксей Баток, Ольга Самым, Якім і іншыя. Ан Салей расказаў, з якім узятым ннем сільна вёскі аб'ядналіся ў калгасіні па-бавому ўзяліся за тоўку да веснавой саўбы. Пача- шынка насення.

КАЛГАС ПЕРАД СЯЎБОЙ

Тры гола калгас «Усход». Асіповіцкага раёна, трымае пяршынства ў раёне па ўраджайнасці. У мінулым годзе тут са- браў і сярэнім па 12,5 цнт. з гекта- ра зерных. Звяно А. Башко з плошчы ў 5 гектараў атрымаў па 26 цнт. і з плошчы ў 21 гектара—па 20 цнт. жыта з гектара, звяно Д. Забавскай — па 703 цнт. капусты з гектара і т. д. 17 лепшых калгаснікаў пажажуч свае дасягненні на Усесаюзнай сельскагаспа- дарчай выстаўцы 1940 года. Калгаснікі жыва адгукнуліся на зварот перадавікоў сельскай гаспадаркі БССР, наміцілі рад мерапрыемстваў па дасейша- му падняццю ўраджайнасці. Сялта кал- гаснікі абавязаліся сабраць у сярэднім не менш як па 16 цнт. зерных з гектара. Каб зааваць такі ўраджай, калгасні- кі вядуць дзейную пацрытоўку да весна- вой сяўбы. Заключан рамонт сельскага- падарчых машын і інвентара. Паўносна асіпаны і ачышчаны насенныя фонды. У брыгадах арганізаваны комплексныя званні. Калгаснікі зараз вучацца ў аг- рохнічных гуртках. Брыгазіры і звен- нявыя праішлі 10-дзённым курсам.

Ішчэ ўвосень мінулага года на палі калгаса вывелі 80 тон торфу, зараз вы- важа яго прадаўжэнца. 1650 тон гноў будзе закладена пад яравыя пасевы. За- кулена 90 тон мінеральных угнаенняў, сабрана 1426 цнт повету. У гэтым годзе ўпершыню калгас будзе праводзіць вопыт атрымання ў азіні год двух ураджай ільну. Выбран лепшы ўта- сак. Апрацоўка сабвы і догляд пасеваў будзе праводзіцца па ілюінітвтам кал- гаснага арганова тав. Сувра. Ясноу калгас сустракае ў поўным ў- браанні.

Не падтрымліваюць ініцыятыву калгаснікаў

На тэрыторыі калгаса «Троіі рапаю- чы», Бужоцкага сельсовета, Пухавіцкага раёна, ва ўрочышчы Вашышка вякам- лажада каля 100 гектараў багата. Ішчэ ў 1930—32 гг. калгаснікі ў- яліся за асушку гэтай плошчы. Сваймі сі- лама яны пракалілі дзве магістральныя канавы па 2 кілометры кожна. Астава- лася пракаліць асушальную сетку для таго, каб пачаць асаваенне гэтай плошчы. Але праўленне калгаса і райземдзел затрамавілі ініцыятыву калгаснікаў. Кал- гасныя сродкі і праца калгаснікаў марна заінулі, бо канавы пакававалі. Аднак гэта не зламала волю калгасні- коў. Праз некалькі год яны з поўмі сі- лама ішчэ раз пачалі малятральныя работы і ў 1938 г. поўносна асушылі 10 гектараў і ўзаралі. Аднак з та наібаішчэй праў- лення, плошчу не засялі. І сёлта іраўнікі калгаса «Троіі ра- паючы» і Пухавіцкі райземдзел нічога не робяць, каб завесці справу да канца. Яны не хочучь заўважыць магучай хвалі калгаснай ініцыятывы, якая пача- лася на будаўніцтве Феранскага канава і шырока расійлася па ўсёй краіне. У Любаньскім, Смаляніцкім, Аршанскім і іншых раёнах раёна кіраўніцтва па- трымлівае ініцыятыву працоўных. Там калгаснікі рыхтуюцца па новаму, скоран- німі метадмі ўзяцца за асушку багат. У Пухавіцкім-жа раёне аб гэтым не кла- паніцца.

І. ЛІНІК, сакратар Блужыскага Савета дэпутатаў працоўных.

Гандаль у час пасейнай кампаніі

Для абслугоўвання калгаснікаў па час веснавой саўбы ў раёнах Мінскай абласці арганізавана 32 ларкі, 53 развозкі, 300 развозак па продажу кансірваных выра- баў, махоркі, папірос, запалак і інш. Ужо завезена розных сельскагаспадарч- хых тавараў — шорных, варавак, ві- рыдэвак і іншых на 800 тысяч рублёў. Дзямі завозіцца ладаткова на 100 ты- сяч рублёў шорных вырабаў.

Дзешчымі даячкі калгаса імені Валадарскага, Магілёўскага раёна — кандыдаты на ўсесаю- зную сельскагаспадарчую выстаўку 1940 года. У. В. Калона (злева), паліўшыя каля ад кожнай карова па 202 літры, і Е. А. Дарашенка, паліўшыя па 120 літраў малака ад карова.

КАЛГАС „ПЕРШАЕ МАЯ“

Малыя ўраджаі з года ў год з'яўляў кал- гас «1-е Мая». Нават у найбольш ура- джайны 1935 год сярэнім ураджай зерных на калгасу быў каля 8 цнт. з гек- тара. Гравыны прыбытак не перавышаў 50 тыс. рублёў. Як павысіць ураджайнасць? Гэтае пы- танне хвалілася ўсіх калгаснікаў. Яны абмяркоўваліся на многіх агудных сло- хад. Некаторыя разважалі, што і зямля не можа даць больш, чым 40 пулоў зерна- вых з гектара. — А мы і не павінны чакаць яе лад- кі, — заявіў на адным са сходаў калгас- нік М. Храпоўскі. — самі трэба ўзяць! Пасля доўгіх разважанняў тут-жа, на слове, наміцілі рад канкретных мера- прыемстваў па падняццю ўраджайнасці. Затым вылучылі калгаснікаў для збору повету, закупілі мінеральнае ўгнаенне, вы- велі волю. Пры саўбе і доглядзе пасеваў строга заававалі ўсё комплекснае аг- рохнічнае мерапрыемстваў. Усю работу праводзілі звеннімі, за кожным звяном быў замававан апаветнік чыства. Праішчэ некалькі часу. Неізабяваляна змяніўся калгас. Ужо ў 1939 годзе са- браў калгаснікі ўраджаі у два разы большы, чым у 1935 годзе. З кожнага гек- тара атрымалі па 15,2 цнт. жыта, 16 цнт. азімай пшаніцы, 12 цнт. яравой пшані- цы, 7 цнт. ільняволакна. Гравыны пры- бытак зрос па 141 тыс. руб. У калгасе праведзены вялікі будаўні- чыя работы. Набудавана: канюшня, ка- роўнік, два свірны, свінарнік, малаціны пуніт, бравая студыя і механізаванай пачачай валь.

Пашаўскі сельсовет, Магілёўскага раёна.

Поспех саўбы рашаюць звенні

Калгаснікі сельскагаспадарчай арнеі імені Дзержынскага, Пшчаніцкага ра- ёна, паставілі перад сабой задачу атры- маць 100 пулоў зерных і 170 цнт. бульбы з гектара. Барацьба за выкананне ўзятага абавя- зальнасця распачалася яшчэ восенню. Былі створаны пастаянныя ефрамэўскія звенні, у якія ўваходзіла па 10—11 калгаснікаў і катасіні. Кожнаму звен- ні залічана па наапаўненню мясцовых угнаенняў. Цягавую сілу замававалі за асобнымі калгаснікамі. Надаўна звенні заахцілі складанне планаў. У планах падабрана ўказавалі ўсе работы, якія будуць праводзіцца па

ТРАКТАРЫ ДЛЯ МТС ЗАХОДНІХ АБЛАСЦЕЙ

17 сакавіка пачаўся агудзтва трактар- раў для МТС заходніх абласцей БССР. Агудзана першыя сотня трактараў. Аг- удзтва астатніх машын, вызначаных па- плану, будзе скончана 22 сакавіка. Агуд- мя таго, для дасейшага распынення МТС у заходніх абласцях чакаецца прыбыццё новых трактараў «СТЗ-НАІЦ». Агудчасова праводзіцца работа па

Забеспечыць гарады БССР ранняй гароднінай

Значэнне парнікова-цалічных гаспа- рак у калгасе і соўгасе, размяшчэн- ных паблізу гарадоў, велікі велькі. Ад іх спа- жывец атрымае свежую гародніну: пы- буды, гуркі, капусту, радцы у той час, каля іх нельга яшчэ расіць у адкрытым грунце. Ішчэ восенню мінулага года Мінскі ра- ённы зямельны адзел даў калгасам план закладкі ў 1940 годзе 25.400 парні- ковых рам. План абавязваў праўленні калгасаў Мінскага раёна свечасова па- чыць пацрытоўку да гэтага важнага ме- рапрыемства. Аднак больша частка кал- гасаў Прыгараднага сельсовета, дзе зна- ходзіцца пераважна частка парніковых гаспадарак, не спыналася з гэтай спра- кой. Тэрміны на выхадзе, а закладзена не больш 2.500 парніковых рам.

У радзе калгасаў агудвацца пачаца гню, пелатзе вяркай коўкасаі парніко- вых скрыяк, не ашкіяны рамы, не ага- тоўлены маты для ўкрасіа парніковых рам ад холаду. У асобных калгасе на- гадношта абавязалі адасіны да парніко- вай гаспадаркі. Трэба сказаць, што і Мін- скі раённы зямельны адзел не праўдліва вялікай заахціўнасці і ініцыятывы. Больш таго, ён назва не знаішоў часу свечасова правесіць, як пачаёныя кал- гасы рыхтуюцца да закладкі парніковых рам.

Надаўна бюро Мінскага сельскага рай- кома Кі(б)В заслухала справаздачу райва і старшыні некаторых калгасаў Прыгара- дана сельсовета па пытанню закладкі пар- ніковых рам. Высветлілася, надржад, што калгас «Адраджэнне» па плану заві- нен быў закладзі 2.500 парніковых рам. Аднак да гэтага часу не пачата яшчэ за- кладка.

У калгасе імені Варашылава, Самаха- ваніцкага сельсовета, таксама марудніць з гэтай справай, не дасячы на тое, што быў усе магчымаы закладзі 450 парні- ковых рам, прадаўжэнца па плану. Калгас імені Дзержынскага павінен быў закладзі 1.700 парніковых рам, аздаде- ма-ж толькі 250.

Вольгт паказваў, што там, дзе гэтаму ме- рапрыемству адасіцца вадзаяная ўвага, справа абасіць добра. У калгасе «Свабо- да», Прыгараднага сельсовета, свечасова індэухтаваліся да закладкі парніковых рам. У цяплінях вырашчавалася расада. У калгасе імені Малацова, гэтага-ж сельсо- вета, закладка амаж ужо заахчана.

Любоўна адасіцца да парніковаства ў соўгасе імені Фабрыцэуса (Мінскі раён). Тут быў дзе пачыцца для вырашчаваня расады. На сёнешні дзень ужо закладзена 420 парніковых рам. Да 25 сакавіка бу- дзе скончана закладка ўсіх 1.700 парні- ковых рам, прадаўжэнца па плану. Парні- ковак тав. Жыўкоўскі велькі многа адале ўвагі гэтай справе. Ён прымяніў метад вырашчавання расады ў ашкіах. Гэта да- ло магчымаць паскорыць працэс вы- рашчавання і змаіньні гною, якая ў соў- гасе нехане.

17 сакавіка соўгас даставіў у Мінск першыя партыю свежай гародніны — паўтары тоны пубулі і цюнтнер саалаты. У першай палавіне красавіка соўгас пры- везе для насельніцтва стаціцы 51 цюнт- нер свежай гародніны — гуркоў, пубу- лі, саалаты і радскі.

Дроўна абасіць справа з закладкі парніковых рам па Гомельскай абласці. На 1940 год планам прадаўжэнца 37.500 парніковых рам. Закладзена-ж толькі 2500.

Калгасу імені Горкага, Давыдоўскага сельсовета, які знаходзіцца пеладка ад горада Гомеля, трэба было закладзі 4600 парніковых рам, а закладзена толькі 250. Прычына велькі прстае. Гэта марыяр- ства пеладнаваецца праўдэннем калгаса. Нават гною, прадаўжэнца для парнікоў, вывезен на поле. А між іншым, у мінулым годзе калгас атрымаў ад гародніны 145 тысяч рублёў прыбытку, у той час як у сёбы калгаснай гаспадаркі атрымана 280 тысяч рублёў.

Бенч усе магчымаці для выканання плана закладкі парнікоў. Прапушчаны час павінен быць наварэда. Забеспечэнне га- радкоў БССР ранняй гароднінай — справа ўсёй грамадскі, партыйных і совецкіх арганізацый. Р. СІМІНА.

ДА ДЭКАДЫ БЕЛАРУСКАГА МАСТАЦТВА У МАСКВЕ НАРОДНАЯ АРТЫСТКА

Араваой артысткі вандроўных укра- і беларускай труп да народнай артысткі БССР — так ішла Ларыса Іванавна Александровская. У часе і грамадскае аблічча І. П. андроўскай пазвычай усебакова: у яе развіццё ідзе па трох на- кінах: непаўнаўчай выкапаўшы бела- народных песень, выдатнай опер- артысткі і, нарэшце, наземнага арыста шэфа нашай гароднінай Чыр- Арміі. Выканаўца беларускіх народных тав. Александровская не мае са- вельных. Яна выдатна ведае, агучае і ацэньвае беларускую песню. Яна інстум- таваганіць гэтай імя Асаблява па спявачы лірычнага, сумнага і тонкай паззі і мяккай залушаў- песні: «Палыночка», «Я табуц снел- ным», «Чарунішчэ», «Мужык пашан- ным», «Надзетка» і яе больш позы варт «Восень» з тэкстам народнага БССР Яніі Булала, «Перап'ячач- ным» (у выдатнай апрацоўцы кама- ра А. Е. Туранкова), «Як памёрла кама», «Па двара ветаар ветаар» і гэта любімая песні артысткі. Яна ведае, жартоўныя песні бела- рускага народа, як «Антон маладзенькі», «Чачотачка», «Янка», «Об каўчубам, дубам», апаздзюць у Л. П. апаздзюць выканаўцу. Многія песні ў яе выданні тав. Александровскай часта ў адважні нымба вядоўчыя тысячы, а яны радзі і грамафонныя запісы- нымі совецкіх тудэй ва ўсіх кутках неазаёнай радзіны.

У пераіні 1930 года Л. П. робіць вялі- кае канцэртнае турне па БССР і УССР (між іншым у Данбасе спяваека выступае

ў самых шаахтах), а ў апошні час штогод ўдзельнічае ў канцэртах зьлаа совецкай музыкі не толькі ў БССР, але ў Маскве, Ленінградзе, буйнейшых гарадах УССР — Кіеве, Харкаве, Одэсе, дзе яна знаёміць слухачоў брацкіх рэспублік з беларускай народнай песняй і творчасцю беларускіх совецкіх кампазітараў. Многія публічныя беларускія песні ў вы- кананні тав. Александровскай не раз пат- чаны на вышэйшым узроўні і вынікі іх не пераваца па беларускай песняй, даваць ёй мастацкае абрамаенне. Тут неаб- ходна адзначыць доўгагадовае пладтворнае творчае садружства спявачкі з кампазіта- рам Любанам—таксама вялікім знааком беларускага песеннага фольклора. Многае пачынаўці з багатайшай песеннай скар- быны тав. Александровскай беларускія со- вецкія кампазітары Н. І. Аладаў, А. Е. Туранкоў, Н. Н. Шчэголю і інш. Велікары ўпавы аказала глыбока народная мастацтва Л. П. на развіццё беларускай і ў адрывнасці музыкальнай самадзейнасці БССР. Яе аўтары- тэт у пытаных беларускай народнай пе- сні неаспрочны. Беларускае песня — яе прыродная стыхія. У репертуры Л. П. Александровскай — камернай спявачкі, побач з беларускімі на- роднымі песнямі і творамі беларускіх кампазітараў вялікае месца займае творчасць вялікіх класікаў рускай музы- кі — Глінкі, Чайкоўскага, Рымскага- Корсакава, і совецкіх кампазітараў — Кабалевскага, Мяскоўскага, Шапурна, Васіленка. Рост Л. П. Александровскай, як опер- ной спявачкі, неразруйна звязан з раз- віццём і ростам опернай справы ў БССР. Прауючы ў Дзержынскім тэатры опер- ный балета БССР з моманта яго ўзнікнення,

яна пачынае сваю оперную дзейнасць з вядучых партый у операх заходне-еўра- пейскіх класікаў: гэта Маргарыта з оперы Ш. Гуно «Фауст» (1928 г.) і Кар- меп у адзім'янай оперы Ж. Бізо (1932 г.). Затым артыстка пераходзіць да рускай опернай класікі, ствараючы выдатныя вобразы ў двух гональных операх П. І. Чайкоўскага: Таяныя у «Евгеніі Онэгіне» (1933 г.) і Ліза ў «Шкавай даме» (1935 г.). Папрадаўшы- шы над партыяй Іяраслаўны з оперы П. А. Бурлакіна «Вяноц Івар», Л. П. у 1938 г. пад кіраўніцтвам рэжысера Н. В. Сміоліца з вялікай творчай удачай стварае значны драматычны вобраз Асі- сінікі ў оперы Дзержынскага «Шіі До». Вярнуўшыся да рускай опернай класікі артыстка ў 1939 г. (ужо на сцяне нова- та Валікага опернага тэатра БССР) ста- тавы з «Русалкі» Ларгамыжскага. Агуд- часова ствараецца залушаўны, цёплы вобраз беларускай селянскай дзівічкі Марысі ў першай беларускай совецкай оперы «Міхась Падгорны» (першая па- ставка ў сакавіку 1939 г., новая ра- даўка для дэкады ў канцы студзеня 1940 г.). У даны момант Л. П. прамаў- ляе над беларускім вобразам Надзетка ў оперы А. Е. Туранкова «Кветка шча- сця». У рабоце над Марыскай у апошнім варыянце спявачкі многа далягоў та- ланавіты рэжысёр П. С. Златогораў. Апош- ныя гола работы тав. Александровскай над опернымі партыямі прапачаюць ў творчым садружстве з дырыжорам М. Э. Шнейдэрманам («Карсак», «Ев- геній Онэгін», «Пшавая дама», «Міхась Падгорны») і Н. В. Грубыным («Русал- ка», «Кветкі шчаства»). Гола Л. П. Александровскай—ліры- ка-драматычнае сапрама, мае велькі многа сталючыя даных для выканання больш драматычных партый. Гэтаму са- дзейнічае і багатае сцінальнае дараван- ня артысткі. Лепшымі ёе вобразамі таму з'яўляюцца Ліза, Наталка, Кармен і на- рэшце, Марыся, Шырокі дыяпазон гал-

савага апарата спявачкі з выдатнымі лірычнымі і поўнагучнымі пісамі, багатымі тэмбрнымі рэнастаінасцямі (дэ- чым, гэта характэрна і для многіх бела- рускіх песень у выкананні артысткі) дазваляў ёй паспяхова праспяваць зна- саправажна парты Кармен і Асініні, хоць гадоўную ролю тут адгратала эню- тат ірыя драматычнае насычаласць гэ- тых вобразаў. У больш лірычных вобра- зах артыстка болыя за ўсё заахавалюць і лепшы за ўсё ёй улаюцца імяна і драматычныя бакі. Так, скажам, у «Фа- ўсё» артыстка займае не трэці акт з бліскавай, але некалькі павярхоўнай арыяй перад люстэракай («Арыя з жаму- така»), а чацверты і пяты акты (сігна перад парвой, сігна смерці Валенціна і асабіста трагічна сігна ў турме), дзе ад артысткі патрабуецца вялікая дра- матычная выразнасць. Тое-ж і ў «Онэгіне», дзе болыя за ўсё запамінаюцца ў выка- нанні Л. П. драматычныя кульмінацыі ў сігнае пшэма і геніяльнае хадісаная Чайкоўскім, поўная драматызма, заахч- ная сігна.

Характэрны рысы выканання Л. П. Александровскай—шчырасць, цела- та, залушаўнасць, мяккасць і разам з тым вялікая сіла (голас артысткі ў фортэ лётка пераарывае любы аркестро- вы фон), асабіста ў драматычных мес- цах. Да гэтага трэба дадаць нечываінае сцінальнае абаяанне артысткі, умелнае велькі прасіны, але выразныя сродкамі ства- рэння праўдлівых, жыццёвы і таму за- боды велькі перааганяўчы вобраз. Пры- рождана музыкальнасць і агучванне ўнутранага рытму заўсёды паказваюць ёй правільнае імяне пластычнае выража- нення той або іншай музыкальнай сцены.

Тое, што артысты ўдалося зрабіць у першых беларускіх операх, у асабістае бліскавае адлюстраванне Марысі ў оперы аўтара гэтых радкоў, дзе арыя Марысі ў дурці акты і заахчона сігна гэтага-ж акта — пракцік Завоўскі — палітыя артысткі да вышні трагічнага пафаза

(гэта выдатнае дасягненне артысткі п'явіна яшчэ пасуджыць матэрыялам для вывучэння нашай музыкальнай і тэат- ральнай крытыкі), адкрывае перад ар- тысткай шырыні шлях стварэння раду выдатных вобразаў у операх беларус- кіх совецкіх кампазітараў. Разам з тым Ларысе Намісёнава трэба ў далейшым пакідаць і лепшых узораў класічнага операва мастацтва. Велькі шчырым бы- ло, адасіцца, выкананне ёю партыі кум- і ў несазвучнаа зобойта у мінулым выдатнай оперы П. І. Чайкоўскага «Пара- дзейка», якая зараз намячаецца да па- ставкаў і сувязі з любімым геніяльнага кампазітара. Магчыма, дадатым ад све- та, следда-б тав. Александровскай апра- вушца да некаторых мошых вобразаў у выаперэўскіх операх, для выканання якіх у артысткі велькі і вадкальны, а гаоу- ное, сціначыны даяны і маштаб арыя, па пшачу ёй (скажам, Валькірыя з «Даль- ца Нібелунгаў»). За сваю вялікую мастацтва-творчую і грамадскую работу Л. П. у 1936 годзе прарыта з жанчыны ў БССР атрымала званне заслужанай артысткі рэспублікі, узнагароджана многімі граматамі, а ў 1939 г. стала народнай артысткай рэспублікі. У гэтым-жа годзе партыя аказа- ла тав. Александровскай вялікую чыста, даверыўшы ёй вітаць у Маскве ў Крамлі дэлегаці прастарынага XVIII з'езда ВП(б) і вялікага Сталіна. Яшчэ пера- ладзе тое хваліванне і тую велькароўну радасць і гордасць, што перажывалі ў гэтай незабыўнай мінуцы ўсе ўдзельнікі дэлегаціі беларускага народа, якія былі ў гэты час у зале. А потым Л. П. Алек- сандровскай ў ліку лепшых артыстаў краіны выступала ў канцэрце для з'езда.

Непераўнаўчай выкапаўца беларускіх песень, выдатнае сааістка операвага тэатра, велькі гола таварыш, чымы і азіўчыны ў рабоце з іншымі, дэпутат народа, Л. П. Александровскай на працу носіць высокае званне народнай артысткі рэспублікі. Кампазітар Е. К. ЦІКОЦКІ

